

SANCTI PATRIS
MACARII,
EREMITÆ ÆGYPTII,
HOMILIÆ SPIRITVALES
QUINQUAGINTA.

DE INTEGRITATE, QUÆ
debet Christianos.

Cunctis, quibus animæ salus reuera curæ est, tum
propter insignem pietatis doctrinam, tum pro-
pter similibus frequentiam, maxime vtilis ac
necessariæ.

Æ GRÆCO IN LATINVM SERMONEM
conuersa, & coniunctim nunc primum in
Germania edita.

a

M. ZACHARIA PALTHENIO *structore*
dampnato FRIDBERGENSI. *opus vero cum ex*
purgatione permissum.

15

*Es del Col-
caj. 21 N.*

*Es del colleg
Arlingue &
C. N. 131
24*

*legio talingue
731.*

FRANCOFVRTI,
Aptid Ioan. Wecheli Viduam, impensis
Nicolai Bassæi.

REVERENDO, GENERIS
SPLENDORE AC NOBILITATE
ANTIQUA, RELIGIONE, VIR-
TUTE, DOCTRINA, MULTISQUE IN
Ecclesiam Christi meritis præstantissimo viro DD.
IOANNI SVICHARDO A CRONBERG insignis
Metropolitanae Ecclesiae Moguntinen. Scholastico,
S. Albani Præposito, necnon Reuerend.^{mi} & Illust.^{mi}
Domini D. WOLFGANGI ARCHIEPISCOPI ET
Principis Electoris Moguntin. in spiritualibus
Vicario generali, Domino ac Pa-
trono suo plurimum
colendo.

S. P.

 VOTIESCVNQVE Reue-
rende, Nobilissime & amplissi-
me Do. SCWICHARDE,
Mecænas clarissime, vir sum-
mis laudū præconiis atq; nomine nunquã in-
terituro dignissime, quotiescunq;, inquã, hac
tristissima mûdi senecta adeo frigide ac supi-
ne Græcam linguam in plerisq; locis tum tra-
di tũ addisci conspicio, cõtinnuo animus meus
obruitur luctu, mærore & tristitia non exi-
gua. Quæ etenim est dementia? quæ fatuitas?
quæ insania eorum hominum, qui absq; huius

CARMEN HEROICVM
IN VITAM B. MACARII
ÆGYPTII INSTITVTI VITÆ ERE-
miticæ Primarii, Discipuli quondam D. Patris
Antonii deuotissimi, &c.

Ad eundem

REVERENDVM NOBI-
LEM ET AMPLISSIMVM VIRVM
Dominum, Dn. IOANNEM SVICHAR-
DVM A GRONBERG, &c.
DD. suum Gratosum.

Scriptum

A

M. VALENTINO LEVCH-
THIO S. Palatii Aulaque Lateranensis
Comite, &c.

*Vestio mota diu, sacra non infima sortis,
Quis prior aut potior Diuorum ex ordine vi-
Etam*

*Fouerit abstractam, & deserta habitacula ferarum:
Nam quidam referunt HELIAM Thesbitide cretum,
Qui iuga Carmeli conscendit & aspera montis,
Indignos Regina tuos Isabella furores
Euitans, seuas & iniquis frontibus iras:
Sunt qui Baptistam memorant (quem Spiritus ipsi
Visceribus matris compleuit numine clausum)
A teneris qui annis montosa cacumina lustrans,
Et popuissurmas fugit mundi, fauores
Ad scopulos nemorum petit Iordanidis undæ
Texta Camelorum gessit velamina setis,
Et Zonæ pellis medium cinxere ferina,*

Et viri-

ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΓΑΤΡΟΣ
 ΗΜΩΝ ΜΑΚΑΡΙΟΥ ΤΟΥ
 αἰγυπίου ὁμιλία πνευματικαί, πάνυ πολλῆς
 ὠφελείας πεπληρωμένα, περὶ τῆς ὀφθ-
 λομένης καὶ αουδαζομένης τοῖς
 χριστιανοῖς τελφότητος.

SANCTI PATRIS NOSTRI
 MACARII ÆGYPTII HOMILIÆ
 spirituales, permagna utilitate refertæ, de
 integritate, quæ decet Christianos,
 cuiq; operam dare debent.

Ἀλληγορικὴ παρά-
 φρασις τῆς περὶ τῶν
 Ἰεζεκιήλ τῆς Προφήτη
 γραμμῆς ἰπλάσιας.

*Allegorica interpretatio vi-
 sionis apud Ezechielem
 descripta.*

ΟΜΙΛΙΑ Α΄.

HOMILIA I.

Εζεκιήλ ὁ
 Προφήτης
 ἰπλάσιαν
 καὶ ἰρα-
 σιν ἔγχεον
 καὶ ἔνδοξον θεωρήσας,
 διηγήσατο καὶ ἔγρα-
 ψεν ἰπλάσιαν μυση-
 είων ἀλαλήτων ἄμω-

EZECHIEL PRO-
 PHETA, divina ac
 gloriosavisione spe-
 ctata, literatū mo-
 numentis mandavit ac de-
 scripsit eam, mysteriis hu-
 manæ menti imperuiis re-

*Ezech. 1. 6
 10. cap.*

lestibus, se existimet, se non
 amplius obnoxium pecca-
 to, decipitur occulte, quip-
 pe qui non habeat faculta-
 tem discernendi subtilitatē
 malitiæ, nec intelligat pau-
 latim fieri incrementum
 pueritiæ, atq; perfectionē
 in Christo: subministratio-
 ne ergo & instructione spi-
 ritus sancti & diuini glori-
 ficamus patrem, & fi-
 lium & spiritum
 sanctum.

εργασίαι, ἐὰν νομισθῇ μετὰ
 κίπ ἀνακείσθαι ὑπὸ τῆς
 ἀμαρτίας, ἀπειτῶται
 κλεπτοῦρα, μὴ ἀφ-
 κείνων λεπτοῦτα τῆς
 κακίας· καὶ μὴ συνιδῶν
 πλὴν κατὰ μέρος θεωρού-
 ντων τῆς ὑψηλότητος αὐ-
 ξησιν, καὶ τελειότητα ἐν
 Χριστῷ. ἀφ' οὗ γὰρ τῆς ἐ-
 πηρησίας τοῦ ἁγίου ἔ-
 θεοῦ πατρὸς, δο-
 ξάζομεν πατέρα, καὶ
 υἱόν, καὶ ἅγιον πνεῦ-
 μα, εἰς τὴν κοίτην
 καὶ ἀμετάωτον.

FINIS.

ΤΕΛΟΣ.

INDEX